

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 49 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 13. januarja.

Ta teden bodo češko-nemška pogajanja najbrže že končana. Kaj se je dosedaj sklepalo, se ne ve, ker pogajanja zakriva tajnost. Le semtertja se kaj izve, pa še tisto ni zanesljivo. Kakor se iz vladnih poročil more posneti, so se sprva pogajanja kaj gladko vršila. Hitro se je končalo posvetovanje glede razdelitve češkega kulturnega sveta in o šolskih zadevah. Ko so pa prešli na justične zadeve, pa ne gre tako gladko. Več dni se je že o njih posvetovalo, pa se še ni doseglo nikako sporazumljenja. Kakor se kaže, bode baš ta točka kamen, ob kateri se bode razbil ves uspeh pogajanj.

Nemci zahtevajo, da se njih jeziku pripozna popolna enakopravnost po vseh čeških okrajih kraljevine češke, dočim se upirajo, da bi se jednake pravice dovolile češčini v nemških okrajih. Čehi pa seveda tega ne morejo privoliti. Zanje je dvoje mogoče. Ali se proglasi češčina popolno enakopravna z nemščino po vsej Češki, ali se pa v nemških okrajih uradno izključno nemški, v čeških pa izključno češki, v meševitih pa v obeh jezikih. Nemci pa ne marajo niti za prvo niti za drugo, ker jim ne gre za enakopravnost, temveč le za gospodstvo nad slovanskim elementom.

To, da je vlada povabila Nemce, da pošljejo svoje zastopnike na Dunaj, da se pogaja z njimi, jih je storilo še bolj prevzetne. Kakšne zahteve, da stavijo pri konferencah, ne vemo, toda nemška glasila, katera imajo zvezo z levičarskimi vodjami, stavijo kaj pretirane zahteve. Tako je glavni organ levičarjev naravnost izjavil, da sporazumljenje z vlado, v katerej sedita pl. Dunajevski in baron Pražak, ni mogoče. Od take vlade pač Nemci ne morejo pričakovati, da bi sklepe konferenc tako izvajala, kakor zahtevajo nemški interesi. Potem takem bi morala Pražak in Dunajevski narediti prostor Plenerju in Chlumeckemu, če se hoče doseči sporazumljenje. Menda so Nemci menili, da je baš sedaj ugoden čas, da odrinejo ministra, ki jim nista povoljna, zato so imeli temveč poguma, ter baš ta dva ministra nesta bila odlikovana ob novem letu, kakor drugi ministerski tovariši, in so morda iz tega sklepali, da ne uživata več popolnega zaupanja krone.

Slovani bi se seveda ne mogli zadovoljiti s tako vladno spremembo, s katero bi se vlada preustrojila v popolnoma centralistično nemško. Njim bi v tem slučaju drugega ne ostajalo, nego da prestopijo v opozicijo. Že v sedanjem ministerstvu je razmeroma preveč Nemcev, če se jemlje v poštev, da je državnozborna večina, to je vladna stranka večinoma slovanska. Take pretirane zahteve Nemcev pa morajo tudi Taaffeja preveriti, da je vsako sporazumljenje nemogoče, da se je torej jako varal, ko je pričakoval uspeha od teh konferenc. Iz tacih izjav je jasno, da Nemci nikakor ne mislijo odkritosrčno vlade podpirati, temveč jo hočejo le spodkopavati, da sami prilezejo na krmilo.

Tako spoznanje je najbrž vodilo vlado, ko je — če je res, kar poročajo nemški listi — izjavila, da bi ne mogla dovoliti, da se premene jezikovne naredbe izdane za Česko. Mi, odkritosrčno rečeno, nesmo pričakovali, da bode ministerstvo nasproti levičarjem pokazalo toliko odločnosti, tem manj ker Nemci baš razveljavijo jezikovnih naredb zmatrajo za glavno točko svojih zahtevanj. Če bode vlada ostala pri tej izjavi svoji, bodo Nemci najbrž prenehali vsaka daljša pogajanja in konference bodo ostale neuspešne.

Slovani bi ne imeli nobenega povoda s takim izidom konferenc biti nezadovoljni. Za nas je tem bolje, če se vlada preveri, da sporazumljenje z Nemci je nemogoče. Potem bode prisiljena se bolj opirati na desnico in bode nehala laskati se levičarjem, spoznavši, da jej vse laskanje levici nič ne koristi.

Če se konference tako končajo, bode nastopil za slovanske poslance pravi čas, da začno energičneje postopati proti vladi. Vender je naše mnenje, da bi sedaj ne bil ugoden čas, da se stavijo na dnevni red državno-pravne težnje, ker uresničenje češkega državnega prava, zlasti pa kronanje, bi se težko dalo dognati dokler vlada tako nasprotje mej obema narodnostima na Češkem. V tej zadevi imajo govoriti še drugi faktorji, ne samo državni zbornici, deželni zbor in vlada. Pravi čas bi pa bil, da odločno zahtevajo uresničenje narodne enakopravnosti. Posebno bi bilo Čehom priporočati, da obračajo več pozornosti Šleziji in Moravski, v ka-

terih pokrajinah gospodujejo še vedno Nemci. Slovenci bi pa morali tudi z vso odločnostjo siliti vlado, da dá tudi koroškim, štajerskim in istrskim Slovincem pravice v šoli in v uradu, ki jim gredo. Na ta način bi se slovanski živelj vedno bolj okrepil. Nemci bi pa nazadnje tudi spoznali, da neso tako važen faktor, da bi brez njih se ne dal pomikati dalje državni voz ter bi s časom zgubili nekaj svoje ošabnosti, spoznavši, da neso baš poklicani sami vladati Avstrijo. Ko bi videli, da vse dosežejo sami, kar žele, bi mej njimi zavladal bolj duh spravljivosti in bi tudi polagoma še vedno bolj sprijaznili s češkim državnim pravom. Tudi utegnejo se nastopiti v bodoče ugodnejši trenotki za uresničenje državno-pravnih teženj čeških, zlasti se utegne položaj zasukati, ko se razruši tripelaljanca, katera morda ne bode dolgo obstala, kajti že sedaj se Italija vedno oddaljuje od njenih zaveznic, mej Nemčijo in Avstrijo se pa kaže vedno večje nasprotje glede bolgarskih zadev. Ko ne bomo povezani več z Nemčijo, se bode tudi upliv avstrijskih Nemcev jako pomanjšal.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. januarja.

Državni zbor snide se baje dne 23. t. m. Tedaj je pričakovati, da se pokaže, so li češko-nemške konference kaj predrugačile položaj. Sedaj se o njih posvetovanjih nič gotovega ne zve. Vladna izvestja o konferencah so vedno krajša in o njih teku in sklepkih ničesar ne povedó, temveč omenjajo le jako ob kratkem predmet, o katerem se je vršilo posvetovanje.

V **ogerskej** prestolnici hoteli so Kossutha imenovati častnim meščanom. Cesar se je pa baje obrnil z zaupnim pismom do nadžupana izražajoč željo, da se to imenovanje prepreči, ker bi se sicer za dlje časa moral izogibati prestolnice. Tako se poroča nemškimi listom iz Budimpešte.

Vnanje države.

Budget, kateri je izdelal finančni minister **russki** in se je sedaj objavil, kaže rednih dohodkov 889, stroškov 887 milijonov rubljev. Mimo lani zaračunili so se dohodki za 28, stroški pa za 29 milijonov višje. Pristavlja se, da se je po najvišji odločbi sestavil brez vsacega povišanja bremen, ka-

bolj je bil v letih, tem bolj so sloneli na njem v udanosti in ljubezni.

Ako so se torej branili, ugovarjaje, kakor danes, storili so to gotovo le v njegovo korist, ker so skrbeli obvarovati ga vsake potrate in vsake nezločnosti. Vršilo pa se je to sploh tako, da ni mogel biti užaljen. Ugovarjali so mu največ, da je že star za tolik vriš in za toliko mladih ljudij. Ali niti tega ni hotel nikakor razumeti.

Bog ve, kako bi se bilo še vse skončalo, da se ni pan Henrik na svoje goste sam — zavaroval.

Jedva je legel prvi mrak na daljne gozde, razlegnil se je po vsej sobi poreden smeh, smeh tresoč se, ne proniken, toda tak, kakeršen se sliši iz prsij starih ljudij. Pogledali smo se vsi.

Na pragu je stal pan Henrik in smejoč se strgal nam vsem korenček. In šel mu je ta smeh tako vidno iz srca in zalival dobrotljive njegove oči s solzami tako otročje radosti, da se nikdo izmejn nas ni zdržal smeha — dasi prav za prav nihče ni vedel čemu.

Stoprav za nekaj časa smo zvedeli v nemalo veselje, kaj nam je napravil pan Henrik.

Le pomislite si, kaj je storil v tem času, ko se je sukalo okolu nas. To ni trajalo niti jedno uro

LISTEK.

Slike litevske.

V palači in dvorci.

(Češki napisal E. Jelinek, posl. V. Nevin.)

(Dalje.)

Neodločnost in poleg tega največje spoštovanje, kakeršno so ondaj vsi kazali starcu, zdelo se mi je takoj na prvi pogled posebno. Nisem si znal tega vsega razjasniti, tem bolj, ker je sam gospodar nekako nerad čul pana Henrika povabilo in — vsprejel.

Iz te negotovosti rešil me je moj sosed, in sicer v trenutku, ko je pan Henrik, malo nejevoljen radi obotavljanja svojih prijateljev, odšel v sosednjo sobo, kamor ga je spremilo nekoliko „gospodov bratov“. Zdelo se mi je, kakor bi ga hoteli udobriti in pomiriti.

V polušepetu zaupal mi je pan Gervazij, da pripada starikavi pan Henrik k ubožnej šlahiti v okolici. Po oti je imel sicer dosti imetja, tudi gospodar ni bil slab, ali to se je nekako razgubilo. Prosim vas, nekaj je pogoltnil nesrečni ustanek,

jeden del zapiemba in ostatek do znatne mere izcrpala je polagoma pana Henrika nebrzdna gostoljubnost. Rad je bil gost, ali tudi pri sebi je imel rad poln dom, kar je neredko prav zelo izsuševalo njegove finančne vire. K temu pridružila so se slaba leta, starost, in tako godilo se je to vedno, da so se naposled sramovali i najboljši njegovi prijatelji popivati pri njem starega ogra. Jedenkrat razširila se je celo vest, da je bil pan Henrik prisiljen prodati neko znamenito sliko Solimanovo, katera je bila po sto let okras salonu njegovega rodu — in prodal je baje to sliko le zato, da bi mogel pogostiti sijajno svoje prijatelje. Od teh časov niso radi hodili k njemu.

V najnovejšem času pripovedovalo se je konečno (morda so bile to prazne marnje), da se spokojuje pan Henrik trikrat v tednu z navadnim kropnikom, z litevskim jušnikom ali vereš čakom, le da bi mogel včasih koga povabiti. Takova bila je bolezen pana Henrika. S tem vender ni izgubil ničesar v očeh svojih panov sosedov; vsak je vedel, da ta „bolezen“ izvira le iz dobrotljivosti srca in da mu je podeljena po prednikih. Ostal je tudi nadalje jednak v vsem, kakor pravi poljski prislov: „šlechtic na zahané — rovný vojvodovi“, da čim

tere težje prebivalstvo. Car je odredil, da se naredbe pokazal, da hoče skrbeti za svoje prebivalstvo in si ne prebivalstvo prizadevati, da se obrani za Rusijo časten mir, da se bodo mogle produkcijske moči in blagostanje naroda neovirano razvijati po načrtih, katere je predpisal car. Iz tega pristavka se, da sklepate, da Rusija ne misli rušiti miru, in to zopet povišuje nado, da to leto mine brez vojne.

Narodno sebranje **bolgarsko** je baje le nerado dovolilo vladi, da najame novo posojilo. Ugovori opozicije so bili napravili tako silen utis, da bi bilo posojilo gotovo odklonjeno, da Stambulov ni stavil zaupnega vprašanja. Večina narodnega sebranja se je bala, da bi nastale kake zmešnjave v deželi, ko bi odstopil Stambulov, ker bi javaljne kdo drugi imel dovolj spretnosti in odločnosti, da bi vodil vlado v sedanjem kritičnem času.

„Journal de St. Peterburg“ piše, da se je vlada **ruska** glede **bolgarskega posojila** omejila na to, da je pojasnila stališče svoje glede naredb vlade, katera zakonito ni priznana, ampak se k večjemu le trpi. Bolgarska vlada se pa ne drži rezerve, katera jej naklada položaj, temveč je zastavila bolgarske in rumunske železnice in s tem znatno oškodovala hipoteko, na katero ima Rusija po dogovoru Berolinskem in poznejših dogovorih prednost. Rusiji nasprotni listi pa mislijo, da Rusija ni imela nobenega povoda ugovarjati zastavljenju železnic, ker te železnice še niso bile zgrajene, ko se je sklepal dogovor Berolinski, torej določbe tega dogovora zanje veljati ne morejo. Angleški listi pa mislijo, da ima Rusija malo pravice se potegovati za Berolinski dogovor, ker ga sama ne spoštuje. Proti jasnim določbam tega dogovora, naredila je Batum za vojno pristanišče. Sedaj baje namerava Batumsko pristanišče celo zapreti za trgovske ladije, da bode vojno brodovje imelo več prostora. V Rusiji bi se le radi otresli zavezanostij izvirajočih iz pogodbe Berolinske in zatorej tako zvesto zabeležujejo, kdaj jo ruši kaka druga država. Nazadnje bode rekla Rusija, da se je Berolinski dogovor že tolikokrat rušil, da mora ona misliti, da več ne velja. Mi opominimo k temu le, da se ta dogovor še nikdar izvršil ni bil. Makedonija in Armenija še dandanes zastoj čakata obečanih reform. Velevlasti, ki so se podpi sale, pa ne store potrebnih korakov, da bi se izvršil. Dosedaj je ta dogovor bil le pripravno orodje diplomatom, da se nanj sklicujejo, kadar jim ugaja.

Vlada **bolgarska** bode v kratkem sklenila trgovsko pogodbo z **Anglijo**. Pravo za pravo gre to le za dveletni provizorij, vendar se temu pripisuje v Sofiji velika važnost. Anglija bode s tem, da sklene z Bolgarijo trgovsko pogodbo, nekako priznala, da zmatra sedanjo vlado za zakonito. Rusija si je baje v Carigradu jako prizadevala, da bi pripravila Porto, da bi kot suverenna vlast ugovarjala sklepu take pogodbe. Vse njeno prizadevanje je pa bilo baje brez uspeha. Bolgarski zastopnik v Carigradu Vulković, ki je bil te dni na dopustu v Sofiji, je baje sporočil bolgarskeji vladi, da je poizvedel, da Porta v tej zadevi ne misli Bolgarom delati nikacih ovir.

„Pol. Corr.“ piše iz Carigrada, da so vse vesti, da je v Armeniji buknil kak ustanek, izmišljene. Po poročilih, katere je dobila vlada **turška**, so razmere v Armeniji popolnoma normalne. Zatorej tudi vesti neso resnične, da hočejo Šakirja pašo imenovati namesto Mukhtarja izrednim komisarjem v Egiptu, poslednjega pa pošlata v Armenijo, da izvede reforme, ki se baje nameravajo uvesti.

Dopisi.

Iz Planine dne 8. januarja. [Izv. dop.] V neizbrisnem spominu ostane nam Planincem 29. dan decembra starega leta. Ta dan namreč praznovali smo zopetno oživiljenje Planinske čitalnice z vse-

in nihče ni posebno opazil njegove odsotnosti; vsak si je mislil, da je šel pan Henrik morda kam na divan počivat. Ali to, to! Velike reči so se godile.

Pan Henrik gotovo po nikomer opazovan in po nikomer izmed služabnikov zadržavan (zaščit bilo mu je gotovo poleg starosti tudi spoštovanje, katero je v tem domu vedno užival) napadel je našo oblačilnico, zbral vse tam zložene klobuke, panske in damske, naložil je na vlastno bričko, na katerej se je pripeljal v Sigmuntovko, in pristo- dušno zaukazal, da naj voznik ves ta naklad pelje domov — kdor hoče svoj klobuk, naj pride ponj.

Pan Henrik je imel torej gotovo dosti uzrokov, srčno se nam smejeti, ker v osamelem dvorcu ni bilo nadeje, najti toliko klobukov, kolikor jih je nedostajalo. Naj velja, kar hoče, pan Henrik si je zagotovil na ta način na jutri poset v svojem dvorcu in s tem je bil popolnoma potešen.

Pani so vsprejeli radi ali neradi veselo napad pana Henrika in juternji poset je bil s tem skoro popolnoma zagotovljen. Le mej damami nastal je za prvi trenotek mal strah.

No, hvala lepa, rad se oziram zjutraj na te elegantne damske klobučke, na te krasne rožice, cvetke, tičice, biserca in na ine okraske!

lico, na katero smemo biti Planinci ponosni. In to po vsej pravici! Kajti veselica izvršila se je v vsakem oziru izborno, — nepričakovano.

Dan popreje sklical je osnovalni odbor čitalniški z vrlim gosp. župnikom Podbojem na čelu društvenike k „Mejaku“ v Dol. Planino, da bi volili stalen odbor. Ko se jih je zbralo zadostno število, povzame g. župnik besedo ter razjasni udeležencem v lepih besedah pomen čitalnice. Krepkim in naudušenim tem besedam sledilo je živahno odobravanje, na kar se je volil odbor V odbor so voljeni gg.: župnik Podboj, predsednikom, župan Kovšca, podpredsednikom, nadučitelj Benedek, tajnikom, poštar Hoffmann blagajnikom, kaplan Hiersche, posestnik in gostilničar Lavrič in ravnatelj Reissmüller odborniki. Ti možje so nam porok, da se Planinske čitalnici ni treba bati pogina, dokler bo usoda njena izročena njihovim rokam. Doslej pristopilo je čitalnici blizu 30 udov. Svojo društveno sobo ima društvo v Gorenjej Planini v gostilni „pri zamorci“, katere lastnik je Lavrič, je društvu brezplačno prepustil prostore. Bodi mu na tem mestu najlepša zahvala! — Ravno tu vršila se je tudi slavnost, ki smo jo priredili o priliki otvorjenja čitalnice dne 29. dec. prošlega leta. Prostor, kjer se je vršila veselica, bili so lepo okrašeni s zelenjem in cveticami, s trobojnicami in lampijoni, za kar sta si stekli največ zaslug rodoljubni gospici Dragica Juvančeva in Hermina Škremova. Živeli!

Naudušenje za veselico bilo je vseobčno in gotovo bili bi prostori premajhni, da ni zapalo toliko snega, ki je oviral sosede, da nas niso počastili v tolikem številu, kakor smo se bili nadejali. Videli smo vendar nekoliko Logačanov, Rakovčanov, Jakovčanov in Ivanjeselcev. —

Vspored veselici izvajal in izvel se je gladko in točno. Prvo točko vsporeda, čveterospev „Tičica gozdna“, zapeli so naši pevci tako izborno, da ni bilo ploskanju niti konca ne kraja. Ko se odobravanje nekoliko poleže, stopi na oder predsednik čitalnični g. župnik Podboj. V krasnih in jedernatih besedah razlagal je občinstvu pomen čitalnice in je nauduševal za narodno stvar. Govor predsednikov segel je občinstvu globoko v srce, odobravanje in naudušenje je bilo velikansko. Na to zapojejo pevci še Lisinskega krasno skladbo „Stanak“ zelo pohvalno. Četrta točka vsporeda bila je burka „Nemški ne znajo“, katero so odigrali naši diletantje vrlo dobro in v splošno zadovoljnost. Občinstvo odlikovalo je igralce z glasnim ploskanjem, katero se ni poglelo, dokler se igralci niso pokazali še jedenkrat na odru. Po predstavi je bila loterija, katere šaljivi dobitki so prouzročevali mej občinstvom obilo smeha. Zadnja točka vsporeda bil je ples, ki je trajal do ranega jutra. Za ples prirejena in krasno dekorovana je bila dvorana v pritličji. Godel je češki sekstet. Prvo četvorko plesalo je 18, zadnjo 14 parov.

Tako končala se je slavnost zopetnega oživiljenja Planinske čitalnice v vsestransko zadovoljstvo. Glavna zasluga za prireditev te slavnosti gre ad hoc izbranemu odboru, izmed katerega si je stekel največ zaslug vsekako g. Lončarič. Bog ga živi! Novo ustanovljenj Planinske čitalnici pa kličem: Vivat, crescat, floreat!

Ali naposled pomirile so se tudi dame s svojo usodo in izročile voznikovej milosti svoje krasne klobučke.

„Poglejmo tega starikavega pana Henrika, kako proste misli ima še“, omenil je nekdo in pan Henrik se je zopet in zopet otroče smejal. Ubožec, imel je neizrecno radost, da se mu posreči toliko oseb pod svojo streho — pogostiti.

Ta prizor, dasi sam na sebi dosti smešen, ganil me je zelo, in videl sem v panu Henriku častitega potomca pradednih naših pradedov, kateri so nad vse cenili „gostoljubnost“, gostujoči radostno z vsem, prav z vsem, „česar je imela dosti njihova uboga koča“. In to je čednost, s katero se smemo Slovani res ponášati po pravici pred ostalimi narodi.

Saj ni hotel pan Henrik od nas ničesa — hotel nas je le počastiti, pogostiti — morda za dnjokrat. Pokazal je tu lastnost v podobi ljubezni in dobrote, o katerih bode pripovedovala za nedolgo le še o bajki — kronika. In morda poreče kak kronik, da so to bila prazna razveseljevanja, škodljive sence razkošja... ali za boga, ne rogate se izjavam prihajajočim iz zlatih src, ki se ravna po načelu: „Pripraviti si radosten trenotek — ali skupno z vsemi!“ — — —

S Krškega 10. januarja. [Izv. dop.] Dolgo časa že ni bilo čitati kakšnega dopisa iz našega mesteca. Kako to, da dopisniki tako molče? K temu molčanju mnogo pripomore „letošnja — oziroma minulega leta slaba vinska letina“ — največ pa dolgočasno družabno življenje... Odkar smo izgubili dražega nam Šimna Paternostra, postalo je na Krškem socijalno življenje pušto in filistersko. Če bi še ne imeli „bralnega društva“, tega jedinega narodnega zbirališča, bi človek v tem dolgočasnem zimskem času pogosto ne znal, kam bi se djal. Čudno, da se nekateri uplivnejši narodnjaci tako radi ogibljejo tega društva? — Pri nas Slovincih je pač že od nekdanj tako, da nemamo jedinstvi — še manj doslednosti! — Pa pustimo to, vsaj pri nekaterih je sleherna beseda „bob ob steno“.

Poleg vsega tega pa moramo „odbor bralnega društva“ vendar pohvaliti, ker le tase je vedno trudil in se še trudi tem neprijetnim okolnostim priti v okom. Pri zadnjem koncertu, minulo nedeljo 5. t. m. smo imeli priliko prepričati se, koliko premore dobra volja in jeklena ustrajnost. Odbor „bralnega društva“ se ni izbal niti truda niti troškov, akoravno je vedel, da se mu od nekaterih strani vedno nasprotuje. Ves koncert bil je tako izboren, kakeršnih je bilo še sploh malo na Krškem. Tako izvrstne godbe tukaj še nikoli slišali nismo. Odbor je namreč preskrbel vojaško godbo iz Zagreba (Leopoldovci 53. pešpolka.) Prišlo je 18 mož in tem na čelu sam g. kapelnik. Vojaki igrali so precizno jedino le slovanske skladbe, tako n. pr.: Kuhač: Ouvertura k narodni opereti „Seržan“, Zajec: Predigra o operi „Zrinski“, Čibulka: „Kaj si gozd šepeče“? Ilustracija, Eisenhut: „Venec narodnih pesnij“, Dvořak: „Trenotki brez skrbi“. Ker je občinstvo burno ploskalo, dodali so vrli godci po vrhu še več komadov. Res je za male kraje taka godba precej draga, toda poslušati jo je veselje — in nikomur ni žal, kdor se udeleži take veselice. Večina udeležencev si gotovo želi ta predpust še jedenkrat vojaške godbe, ker takova zabava se nikoli ne preplača.

O drugem delu koncerta, tikajoč se petja, ne moremo tako pohvalno izraziti se, vendar so pa pevci — sosebo pa zale pevkinja rešili svojo nalogo častno. Pevci so bili večinoma hripavi, kar pri sedanjih vremenskih razmerah ni nič čudnega. Veliko bolj se so obnesle čestite dame; te so pele prav dobro; zato tudi zaslužijo javne pohvale. Živile naše vrle pevkinja! Naša goreča želja je, da bi še večkrat nastopile ter da bi se jim še druge Krške pevkinja pridružile!

Domačim pevcem so prihiteli na pomoč sosedni Brežčani, za kar naj jim bo na tem mestu izrečena prisrčna zahvala. Preverjeni naj bodejo, da jim bodejo tudi Krčani s svojim malim krdelem radi pri- tekli na pomoč, kedar bi jih potrebovali. — Petje bilo bi pa še mnogo boljše, če bi imeli pevci več skupnih vaj in ako ne bi bil ravno v tem času zbolel naš pevovodja. Nadomestujoči voditelj ni kazal resne volje ne pri vajah, niti pri veselici, kar ni bilo na mestu. Upajmo pa, da se v prihodnje odstranijo vse te malenkostne pomankljivosti ter ob jednom še želimo, da bi pevci v zvezi z nežnim spolom ta predpust priredili še več veselice.

Mej tem se je pan Henrik zopet oddaljil. Imel je tega šuma očitno že dosti. Doma je bil ob tem času gotovo že zatopljen v sladko spanje. Ko smo ga za nekaj časa iskali v sosednji sobi, našli smo ga v resnici dremajočega. Ubožček! Sivo glavo imel je povešeno na oporo naslanjačevo in roko raztegneno, kakor bi pozdravljaj baš prihajajoče goste. Obličje se mu je dobrotljivo smehljalo, nekako blaženo.

Ne hotoč buditi starčka iz spanja, umaknili smo se počasi v zadnje sobe, kjer smo se nehote zamislili v to, kar se je baš pojavilo pred našimi očmi. Tako je bilo ganljivo, gledati na sivega starca, sladko sanjajočega o gostih.

Le častita gospodinja in dve gospodični so še zaostale za trenotek pri panu Henriku. Poiskale so skrbno najmečjo blazino in jo položile pazno pod sivo glavo. In vzdignila so mu noge in je pokrila... Dobra gospa, dobri devojki!

Pan Henrik je spal — do kdaj, sam ne vem.

Od tega časa govorili smo v sosednjih sobah le tihoma, poglavitno pač zato, da bi se starček ne probudil. Osobito šepetala si je mladež rada in veselo, o čem — kaj je komu pri tem?

(Dalje prih.)

Kar se tiče udeležbe pri zadnjem koncertu, moramo zopet javno povedati, da so tujci osramotili domačine. Skoro polovica je bila tujih gostov. Prišli so iz Brežic v prav obilnem številu, iz Kostanjevice, iz Mokronoga, iz Sevnice, z Jesenic ob Savi itd. Tej gospodi pot ni bila predolga, ne preslaba, nasprotno pa domačini rajši ostanejo doma za pečjo. Krško bralno društvo potem takem prireja veselice ptujcem, a ne domačinom! Vzlasti smo pa bili presenečeni, videč pri koncertu več tacih Krčanov, ki jih radi nekateri prištevajo našim nasprotnikom; a narodnjakov — smo pogrešali mnogo! Tako le se godi odboru društva, ki bi rad povzdignil družabno življenje na Krškem. Dovolj. —

Domače stvari.

— (Shod volilcev Ljubljanskih,) ki ga je bil včeraj dopoldne sklical gosp. poslanec I. Hribar v stekleni salon tukajšnje čitalnice, bil je dobro obiskan. Prisotnih bilo je okolu 60 volilcev, ki so si predsednikom izbrali gosp. M. Peruzzi-ja. Predsednik otvoril je shod, predstavil volilcem navzočnega komisarja g. Robido, potem pa dá besedo gosp. poslancu Hribarju, ki je v skoro jedno uro trajajočem, često odobravanem govoru jako temeljito razpravljal vsa vprašanja, gledé katerih se je on oglašal v raznih odsekih in v zboru samem. Gosp. Hribarja govore v deželnem zboru smo itak že priobčili, njegovo izredno marljivo in uspešno delovanje je vsled tega itak vsacemu naših čitateljev znano, zatorej vsebine govora njegovega ne bodemo navajali. Volilci vsprejeli so govor z glasnimi živio in dobroklji in mu na predlog predsednika g. Peruzzi-ja izrekli na uspešnem delovanju soglasno priznanje in zaupanje, na kar se je shod z živio klji zaključil.

— (Iz odbora „Sokolovega“.) Odbor, ki je bil izvoljen v občnem zboru dne 6. t. m., konstituiral se je v soboto dne 11. t. m. izvolivši dr. Antona Tekavčiča tajnikom, Pavla Skaleta blagajnikom, Frana Mulačka knjižničarjem in telovadnim nadzornikom ter Ivana Mejača tajnikom namestnikom. — V istej odborovej seji sklenilo se je upeljati takoj pouk v borenji in se je pooblastil odbornik Fran Mulaček, da v tem oziru v odborovem imenu ukrene vse potrebno. — Konečno je sklenil odbor protestovati z vso odločnostjo proti hudobnej in v narodnem oziru skrajno nevarnej pisavi Goriške „Soče“.

— (Slovensko gledališče.) Kot novost predstavljala se nam je včeraj jednodejanska vese-loigra „Nič otrok“. Ne toliko vsled svoje notranje vrednosti, nego vsled splošne dobre igre (gospodični Gostičeva in Nigrinova in gg. Borštnik in Danilo) dosegla je prav dovoljen uspeh, h kateremu je kolikor toliko tudi pripomogel najmlajši igravec, štirileten deček, ki je navzlic svoji mladosti prav pogumno se držal. — Potem ponavljala se je Titlova komična opereta „Pot po nevesto“, v kateri so se zopet odlikovali in stekli si mnogo priznanja: gospa Gerbičeva, gospodičina Daneševa, gospodje Štamcar, Pavšek, Slavko in Perdan, in pa mešani zbor. Glede operet sme se trditi, da toliko in tako izbornih še ni bilo na slovenskem odru, kakor baš poslednji čas. Glavna zasluga na tem napredku gre pač gospodu kapelniku Gerbiču, ki z neumorno požrtvovalnostjo vrši težavni svoj posel. Gledališče bilo je včeraj slabo obiskano, čemur je glavni vzrok nesrečna hripa. Pogrešali smo mnogo rodoljubnih obitelj, katere sicer redno obiskujejo Talijin hram, a sedaj zaradi nadležne bolezni ne morejo iz hiše.

— (Deželna bolnica Ljubljanska) je prenapolnjena. Samo na enem oddelku bilo je včeraj 130 bolnikov. Ker za toliko število nedostaje prostora, morali so bolniki kar po tleh ležati.

— (Uzoren krajni šolski svet.) Iz št. Vida nad Ljubljano izvemo, da se je pri seji ondotnega krajnega šolskega sveta, na prošnjo učitelja-voditelja, da bi se omislile gosli za pouk v petji sklenilo: „Pri nas ni treba učitelju S. petja poučevati v naši šoli; nemščino ali verski nauk naj uči!“ Ali ni to zaveden krajni šolski svet?!

— (Od izliva dolenske Save) se nam piše 12. t. m.: Vsled vprašanj več odličnih gospodov naznanjamo, da bodemo kmalu v Vašem cenjenem listu, v kratkem a temeljitem dopisu, po svojej pravej vrednosti osvetlili neko nečuvno sumničenje, ki se je gledé (poprusene Mokriške gra-

ščine objavilo v nekaterih nemških listih, na čelu jim „Graškeje Tagesposti“ — o človekoljubji priljubljenega in marljivega zdravnika, gosp. dr. Ignaca Namorža na Jesenicah. Do svidenja gospoda!

— (V Borovnici) je danes viak povozil železničnega služnika. Ker je truplo močno razkosano, ga neso pripeljali v Ljubljano, ampak bode v v Borovnici pokopan.

— (Iz Koprja) se nam piše: Tudi tukaj hripa močno razsaja in bolnikov je zelo veliko. Na učiteljišči bilo je pretekli teden izmed 98 dijakov 48 bolnih. Bolna sta bila tudi dva profesorja. Dosedaj bolezen še ni nič ponehala.

— (Z Gorenjskega) doposlal nam je danes prijatelj našemu listu svežega razcvetelega teloba, kateremu v Kamnigori in tudi drugod po Gorenjskem „kurice“ pravijo. Natrgal je te cvetke dne 11. t. m. na planini „Vodice“ 1108 m nad morsk gladino, ko je bil na lovu na bele planinske zajce. Dočim je ondu na senčnih krajih sneg do metra na debelo, poganja na solčnih kopnih krajih vse polno cvetlic iz tal.

— (Družbe sv. Cirila in Metoda) „otroškemu vrtecu“ v Pevmi pri Gorici in onemu v Podgori pri Gorici, kojemu je družba le samo podpirateljica, je knezonadškofijski ordinarijat v Gorici odredil one nadzornike, ki že itak poslujejo v teh krajih. Torej je obema vrtecema višji nadškofijski nadzornik g. kanonik profesor Andrej Marušič; redni nadzornik v Pevmi Goriški dekan, g. kanonik Fran Košuta; v Podgori pa Ločniški dekan, gosp. Ivan Filipič.

— (Iz Koprja) se nam piše: O novem letu prišel je semkaj 22 leten mladenič, ki je povsod pravil, da je ameriški princ. Dobil je v mestu voditelja, ki ga je vodil okolu. Kamor je došel, povsod je kaj daroval. Imel je nekda 60.000 gld. pri sebi ter bil tukaj dva dni. Mestnemu učitelju godbe podaril je 10 gld., ko mu je v cerkvi nekaj na orgle zasviral. O. o. kapucinom daroval je nad 100 gld., svojemu voditelju zlato uro, soprogi njegovi pa dragoceno zapestnico. Prišel je tudi na c. kr. učiteljišče ter dal vodji 30 gld., katera naj razdeli dvema ubogima dijakoma. Gosp. vodja ni hotel vsprejeti denarja brez podpisa, kajti sumno se mu je zdelo, da bi bil mladenič, kakor je sam pravil, 20 let v Ameriki, a je samo nemški govoril. Naposled podpisal se je mladenič kot „Moritz pl. Stein“. Od tukaj odšel je v Trst, kjer ga je pa policija prijela, ki bode gotovo dognala, kakšen „princ“ je to.

— (Odbor za Erjavčev spomenik in ustanovo) polaga častitim dobrotnikom, ki so v imenovani namen kaj darovali, naslednji račun. Dohodkov je bilo vsled razkazov, ki so se o svojem času razglašali v „Soči“ in v drugih listih, 2651 gld. 12 kr. Stroški so naslednji: a. upravni, namreč: vabila k shodu, na katerem se je volil odbor; okrožnica v nabiro prostovoljnih doneskov in njena razpošiljatev; vabila k dobrodelni besedi 6. marca 1887. in njeni stroški, skupaj 16 gld. 55 kr. — b. na grobu, predno se je spomenik postavil: v. nec 1.1887 in 1888, začasni križ, napis, prirejenje in vzdrževanje gomile, skupaj 26 gld. 50 kr.; — c. spomenik, in sicer: za prostor v takozvanem parku ali gaji 240 gld., pripravljavanje tega prostora in prenašanje dveh trupel (očeta in sina) 30 gld. 56 kr.; spomenik 520 gld.; venci in kinč po končanem prenosu 11 gld.; skupaj 801 gld. 56 kr. Vsi stroški znašajo v skupnem znesku 844 gld. 61 kr. Ako se odbijejo od dohodkov, pokaže se ostanka 1806 gld. 51 kr., katerim se je dodalo od obresti za leto 1889. 3 gld 49 kr., da znaša vsa glavница kot ustanova 1810 gld. — Od nabranega denarja znašale so obresti pri „Goriški ljudski posojilnici“ leta 1887. 86 gld. 75 kr., leta 1888. 110 gld. in 25 kr., leta 1889. 108 gld. 31 kr., katere vse so se izplačale varuhu maloletnih deklic g. Franu Ferfili razen navedenega zneska 3 gld. 49 kr. iz leta 1889, ki se je prištel glavnici, da se je dobilo okroglo število. Odbor je dalje sklenil, da izroči spomenik v last g. Franu Ferfili, svaku ranjkega in varuhu njegovih otrok, proti temu, da bo spomenik vzdrževal in o prilikah kinčal. Po njegovi smrti preide lastništvo na starejšo hčer Milko, za njo na mlajšo hčer Mileno in po tej na „Matico Slovensko“ v Ljubljani. Ustanova se izroči odboru „Goriške ljudske posojilnice“ s prošnjo, naj ima glavnicu obrestonosno naloženo, naj izplačuje obresti varuhu sirot, naj se glavnice dotakne z varuhovim dogovorom le v skrajnem slučaju, ako bi bila vzgoja

v nevarnosti, in naj odšteje vsakateri izmed deklic, ko doseže 24. leto, polovico glavnice. Ako bi mej tem časom „Goriška ljudska posojilnica“ prenehala, preidejo njene pravice in dolžnosti glede ustanove na „Matico Slovensko“. Ko sprejmeta imenovani društvi ta predlog, razdruži se podpisani odbor. V Gorici 8. januarja 1800. — Ivan Berbuč, predsednik; dr. Anton Gregorčič, blagajnik; Julij pl. Kleinmayer, tajnik; Simon Gregorčič in dr. Andrej Lisjak, odbornika.

— („Loterist“. Šaloigra v jednem dejanji. Spisal Anton Zavrtnik. Gorica. Tiskal in založil A. M. Obizzi.) Pod tem naslovom izšla je in se dobiva po 20 kr. kratka igra, v katerej nastopa samo 5 oseb, katera je torej jako prikladna za male odre na dežele.

— (Vabilo) k veselici, katero priredi „prostovoljna požarna bramba Vipavska“ v narodne čitalnice prostorih dne 19. jan. ob 7. uri zvečer se sledečim vspešnim: 1. Pozdrav gostov. 2. Dr. Ben. Ipavec: Vojaška. 3. Gregorčič: Ojki, deklamacija. 4. T. Košat: Osamljen. 5. ? : Že je dan. 6. Ponesrečena glavna skušnja (šaloigra). 7. Piskrovezec (šaljivi prizor). 8. Šaljiva tombola. 9. Ples. — Ustopnina: 30 kr.; sedež 20 kr.; obitelj 1 gld.; k plesu 50 kr. — K obilnej udeležbi vabi najuljudnejše odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 13. januarja. Zdravje nadvojvode Albrechta tako ugodno, da je po dnevu že nekoliko ur izven postelje. — Čez mesec dni se danes prvokrat v bolnico ni zglašil noben bolnik za hripo.

Madrid 13. januarja. Izvestje ob 7. uri 30 minut zvečer: Ker je mirno spal in použil nekaj hrane, so se moči kralju znatno zboljšale. Ob 10. uri zvečer je bilo stanje še mirno.

Razne vesti.

* (Albert baron Rotšild) je izročil ministrskemu predsedniku 10000 gld. za podporo bolniških blagajen, katerim je jelo primankavati denarja zaradi velicega števila bolnikov.

* (Pariškeje narodnej biblijoteki) ponudilo se je te dni tiskano pismo Krištofa Kolumba, v katerem naznanja, da je odkril novi svet, da ga kupi. Ker se je pa za pismo zahtevala previsoka cena, ga biblijoteka ni kupila. Pismo bilo je tiskano v Barceloni kmalu potem, ko se je izumilo tiskarstvo in je izvod, ki se je ponudil biblijoteki baje jedin, ki se še nahaja.

* (V Rusiji) ima le nastopnih 36 mest nad 50.000 stanovnikov: Peterburg s 861.303, Moskva s 753.469, Varšava s 454.298, Olesa z 240.000, Riga s 176.332, Harkov s 171.426, Kijev s 165.561, Kazanj s 139.015, Saratov s 122.829, Taškent s 121.410, Kišenev s 120.664, Lodz s 113.418, Vilna s 102.074, Tiflis z 89.551, Orel s 87.091, Berdučiv s 77.232, Samara s 75.478, Astraban s 70.554, Dinaburg s 69.033, Herson s 67.349, Nikolajev s 67.249, Nižnji-Novgorod s 66.585, Tula s 63.928, Rostov z 61.256, Elizabetgrad z 58.496, Minsk s 58.339, Bobrujsk s 57.314, Orenburg s 56.371, Voronež s 56.187, Taganrog s 56.047, Žitomir s 55.875, Vitebsk s 54.555, Korkand s 54.043, Reval z 51.277, Bjalistok s 50.726, Kovno s 50.493 stanovniki.

* (V Parizu umrl) je stavbeni podjetnik Picard. On je podri mnogo znamenitih starih poslopj, kakor Tuillerije, staro mestno hišo, četrt vojašnice cesarja Henrika IV., del poslopja de Avenue de l'Opera, staro poštno poslopje in poslopja medicinske šole.

* (Skupina francoskih industrijcev) je sklenila, da osnuje drugo leto specifično francosko razstavo v Londonu, leto pozneje pa v Moskvi.

* (Petroleja) se v Avstriji 1.570.000 g ali 3.75 kg na vsacega prebivalca porabi, v Rusiji 4.000.000 g ali 450 kg na vsacega prebivalca in v Nemčiji 5.600.000 g ali 12 kg na vsacega prebivalca.

* (Islam pospeševatelj kulture.) Navadno se mohamedovska vera zmatra za nasprotnico kulture. Drugače pa o njej sodi angleški prisikovalac Afrike Thomson. On trdi, da so baš mahomedanci razširjevalci kulture v Afriki. Mahomedanci so mozejši in bolje oblečeni nego drugi narodi afriški. Ker ima Islam lahko umljiva načela in priproste navade, ter ne pozna nikakih zavutih dogm, se hitro razširja. Tudi lovljenje in trgovina robov se ne sme pripisovati na rovaš mohamedanstvu, ker noben zamorski rod, ki se pomohamedani, ne daje več robov, ker koran prepoveduje kupovati in prodajati pravoverne. Muhamedanci so trezni, dočim se drugi afriški prebivalci radi udajajo pijančevanju.

* (Masava) je najbolj vroč kraj v Afriki. Srednja letna temperatura je 30.20°, v januarji 25.4°, v avgustu 34.7°. Najvišja gorkota v Masavi

znaša 41.5°, najnižja pa 19°. Dež le malokdaj gre v Masavi, in to le v maji in v novembru.

* (Na Novej Selandiji) zasledili so znatne vire petroleja, tako da bode ta otok lahko preskrboval s petrolejem vso Avstralijo, ki ga je dosedaj dobivala iz Amerike.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

Akademičnemu društvu „Slaveniji“ na Dunaji darovali so v tekočem tečaju sledeči gospodje: Dr. Fran Celestin, profesor v Zagrebu, 5 gld.; Ferd. Souvan, veletržec v Ljubljani, 10 gld.; Fran Ka. Souvan, veletržec v Ljubljani, 10 gld.; dr. Edvard Volčič, sodni pristav v Žužemberku, 5 gld.; Vaso Petričič, veletržec v Ljubljani, 5 gld.; neimenovan gospod na Dunaji 5 gld.

Odbor šteje si v prijeto dolžnost zahvaliti se tem potom blagoslovnim dariteljem najtopleje.

Na Dunaji, dne 9. prosinca 1890.

Za odbor:

V. Schweitzer,
t. č. predsednik.

R. Golob,
t. č. tajnik.

Zahvala.

Po svojej darežljivosti in podpori revne šolske mladeži slavno znana „Narodna Šola“ darovala je na prošnjo podpisane učitelja tukajšnji šoli: 250 zvezkov raznih izvrst, 5 Zumer-Razingerjevih abecednikov, 10 I. in 10 II. računice, 10 skrilnatih tablic, 4 snopiče svinčnikov, 1 zavoj peresnikov, 1 škatljo jeklenih peres in 2 škatlji kamenčkov.

Za to velikodušno darilo zahvaljujeta se v imenu revne šolske mladine prav lepo krajnji šolski svet in šolsko vodstvo.

Na Suhorji, dne 12. januarja 1890.

Fran Gros,
učitelj.

Anton Volk,
načelnik.

Loterijske srečke 11. januarja.

V Linci: 85, 46, 5, 65, 72.
V Trstu: 6, 21, 49, 73, 83.

Tuji:

12. januarja.

Pri **Stonu**: Bradel iz Grada. — Jellussig, Vogt, Steindler, Epstein z Dunaja. — Gnesda iz Trsta. — Goldstein iz Kaniže. — Kuttu iz Budimpešte. — Engel iz Kapošvara. — Raick iz Lütticha.

Pri **Maltiš**: Kapavitz, Vajs, Šlesinger z Dunaja. — Kren z Javornika. — Rabitš iz Gornje Avstrije.

Pri **južnem kolodvoru**: Semerl iz Herpelj. — Belašiča iz Vidna.

Umrli so v Ljubljani:

10. januarja: Marija Prine, ključarjeva hči, 14 mes. Hrenove ulice št. 16, za božjastjo.

12. januarja: Jožef Ribar, uradni sluga, 53 let, Reber št. 6, za jetiko — Marjeta Cunder, kramarica, 67 let, Valvasorjev trg št. 4, za Brighthovo boleznijo na obistih v deželnej bolnici.

9. januarja: Ivan Breskvar, delavec, 55 let, za katarom v črevih. — Fran Gregurko, delavec, 25 let, za jetiko. — Janez Verbič, delavec, 58 let; za spridenjem jeter.

10. januarja: Ana Jerasa, delavčeva hči, 3 leta, za brezkrvnostjo.

Tržne cene v Ljubljani

dne 11. januarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povojen, kgr.	64
Rež, "	5	Surovo maslo, "	90
Ječmen, "	4 55	Jajce, jedno :	3
Oves, "	3 10	Mleko, liter	8
Ajda, "	5	Goveje meso, kgr.	56
Proso, "	4 55	Telečje	68
Koruza, "	4 50	Svinjsko	64
Krompir, "	3 57	Kostrunovo	32
Leča, "	12	Pišanec	35
Grah, "	10	Golob	15
Fižol, "	8	Seno, 100 kilo	2 32
Maslo, kgr.	1	Slama,	2 50
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	7 50
Špeh frišen	50	" mehka, 4	4 40

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. jan.	7. zjutraj	737.6 mm.	2.2° C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	2. popol.	736.7 mm.	4.6° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	737.5 mm.	0.4° C	sl. vzh.	jas.	
12. jan.	7. zjutraj	739.8 mm.	0.2° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	738.7 mm.	3.2° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	735.3 mm.	0.6° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 2.4° in 1.3°, za 5.0° in 3.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 13. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	87.75	—	87.75
Srebrna renta	88.10	—	88.30
Zlata renta	109.90	—	109.95
5% marčna renta	101.90	—	101.85
Akcije narodne banke	927.—	—	929.—
Kreditne akcije	324.75	—	325.50
London	117.75	—	117.90
Srebro	—	—	—
Napol.	9.32	—	9.22 1/2
C. kr. cekini	5.54	—	5.56
Nemške marke	57.55	—	57.60
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	174	" 50 "
Ogerska zlata renta 4%	101	" 35 "	
Ogerska papirna renta 5%	99	" 45 "	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	" 50 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	" 75 "	
Kreditne srečke	100 gld.	181	" — "
Rudolfove srečke	10	" 19 "	75 "
Akcije anglo-avstr. banke	120	" 156 "	— "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	223	" 50 "	

Gostilna v najem.

Od sv. Jurija naprej odda se gostilna pri „Žibertu“ v Dolnji Šiški v najem. — Pogoji: pridnost in zmožnost položiti varščino. Nadržnejši pogoji pri posestniku

Josipu Vodniku

v Dol. Šiški.

(20—3)

VIZITNICE

v elegantni obliki priporoča

„NARODNA TISKARNA“

Važno za bolne na prsih in plučih!

Neobhoden za kašelj, hripavost, zasliženje, katar, oslovski kašelj, in za take, ki želé ohraniti si čist in glasen glas; za skrofulozne, krvične, slabotne, bledične in krvirevne je

kranjski

sok iz planinskih zelišč

s primesanim podfosforasto kislim apnom in železom.

Lastni izdelek. — Cena 56 kr.

(1013—5) Dobiva se v

lekarni Trnkóczy

poleg rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Kazenski zakon

hudodelstvih, pregreških in prestopkih

z dne 27. maja 1852, št. 117 drž. zakonika z dodanim

tiskovnim zakonom

z dne 17. decembra 1862, št. 6 d. z. ex 1863 in

drugimi novjšimi zakoni kazensko-pravnega obsega.

I. natis. Izdalo društvo „Pravnik“ v Ljubljani. Natisnila in založila „Národna Tiskarna“.

Dobiti je v „Národni Tiskarni“ v Ljubljani izvod trdo v črno platno vezan po 3 gld., s pošto po 15 kr. več.

Hiša na prodaj.

Svojo hišo št. 7, ležečo na Martinovi cesti pri Kravji dolini, prodam iz proste volje za 2500 gld. — Več povem lastnik Miha Bricelj na Martinovi cesti.

(26—1)

Važno za c. kr. državne uradnike!

Podpisana tvrdka se priporoča za letožnjo spomladno sezono po jako znižanah cenah, kakor tudi za narejanje

gala- in službenih uniform

za c. kr. državne uradnike po najnovjšem predpisu, ravno tako svojo bogato zalogo predpisanih suknjenih vrst, potem mečev, kupelj, kap in klobukov po tovarniških cenah.

J. N. POTOČNIK

(24—1)

v Domžalah,

Važno za c. kr. državne uradnike!

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

K št. 11.124.

Izveček.

Razglas.

C. in kr. državno vojno ministerstvo namerava izdelane iz ovčje volne zgotovljene monturane vrste in materialne potrebščine

za c. in kr. vojsko z dne 1. januarja 1891 tudi nadalje preskrbovati si potom zasobne industrije in s tem javno pozivlje na ulaganje pisemenih ponudeb direktno pri c. in kr. državnem vojnem ministerstvu, ki imajo ondu doiti vsaj do dne 15. marca 1890 ob 12. uri opoldne.

Natančnejši pogoji za udeležitev pri tem zalaganji so obseženi v razglasu, objavljenem v popolnem obsegu v št. 5 z dne 8. januarja 1890 tega lista.

V Gradci, dne 30. decembra 1889.

Od c. in kr. intendancije 3. voja.

(12—1)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.